

Consultatie Aanwijzing elektriciteitsprojecten vanwege zwaarwegende maatschappelijke belangen

Nadeel blijft dat de versnelde behandeling bij de Raad van State ook afhankelijk is van de beschikbare capaciteit daar.

Dat probleem lost deze wetswijziging niet op. Er wordt ook geen consequenties verbonden aan het overschrijden van de termijn door de Raad van State.

Dat neemt niet weg dat als er beroep wordt ingesteld het fijn is als dat zo snel mogelijk een einduitspraak komt.

Volgens mij is iedereen het ermee eens dat rechtsbescherming heel belangrijk is dat daarom serieus omgegaan moet worden met ingediende beroepsschriften.

Tegelijkertijd zien we in de praktijk ook dat het indienen van beroep gebruikt (of misschien zelfs misbruikt) wordt om projecten te vertragen (van uitstel komt afstel).

Het zou goed zijn als die laatste praktijk ingeperkt zou kunnen worden en zo 'het kaf van het koren' gescheiden kan worden. Daarmee kan onnodige vertraging voorkomen worden en zetten we de capaciteit van de Raad van State efficiënter in.

Recent hebben wij bij een woningbouwproject weer mogen ervaren dat die mogelijkheid ook nu al bestaat via de route van een verzoek om voorlopige voorziening.

Dan is het namelijk mogelijk dat de rechter met toepassing van 8:86 Awb direct uitspraak in hoofdzaak doet. In plaats van twee jaar te moeten wachten op een zitting hadden we nu binnen twee maanden een onherroepelijk bestemmingsplan omdat geoordeeld is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet bijdroeg aan de beoordeling van de zaak en er ook overigens geen beletsel bestond om onmiddellijk uitspraak te doen.

Voorwaarde daarbij is wel dat er (A) een voorlopige voorziening wordt aangevraagd door de appelland en dat (B) er sprake is van onverwijlde spoed.

Aanvullend op de nu voorgestelde wetswijziging zou het dus helpen als er een regeling komt waarmee ook de gemeente of vergunninghouder gemotiveerd een dergelijk (of vergelijkbaar) verzoek (A) zou kunnen doen (en daarbij dus niet afhankelijk zijn van de welwillendheid van een appelland die mogelijk meer belang heeft bij vertraging dan bij een inhoudelijk oordeel) en dat op voorhand wettelijk is vastgelegd dat elektriciteitsprojecten zoals genoemd in dit wetsvoorstel per definitie, vanwege het grote maatschappelijke belang, spoedeisend zijn (B) (en daarmee voorkomen we dus dat onze netbeheerders 'gedwongen' worden om risico's te nemen om een verzoek om voorlopige voorziening uit te lokken. In de praktijk is immers niet het moment van inwerkingtreding maar het moment van onherroepelijk worden van een besluit het moment waarop pas echt definitief risico's wegvallen.)

Naast de beroepsprocedure zou ook gezocht kunnen worden naar versnelling van het besluitvormingsproces. Hoewel gemeenten het belang van snelle besluitvorming voor genoemde elektriciteitsprojecten inzien, kan het helpen om daar ook een formele stok achter de deur te hebben. Zonder afbreuk te doen aan de zorgvuldigheid waarmee besluiten

voorbereid moeten worden kan het instellen van een lex silencio positivo voor omgevingsvergunningen voor deze projecten ervoor zorgen dat deze met hoge(re) prioriteit in behandeling genomen worden.

Wellicht dat dit voorstel niet eenvoudig meegenomen kan worden in voorliggend wijzigingsvoorstel maar wat mij betreft is dit wel het overwegen waard.